

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8708207903
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8708207903.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Viery Zolňakovej a JUDr. Mareka Košča v právnej veci žalobcu BaŠ INVEST, s.r.o., Bratislava, Haburská 31, IČO: 35 823 941, právne zastúpeného JUDr. Mgr. Janou Kocandovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Jungmanova 8, IČO: 42134617, proti žalovanej Q. S., nar. X.X.XXXX, bytom O. S., A. XXX, právne zastúpenej JUDr. Dušanom Moravcom, advokátom so sídlom v Bratislave, Jána Stanislava 23, o neúčinnosť právneho úkonu s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 12C/125/2008-568 zo dňa 24.4.2017, takto

rozhodol:

Mení rozsudok súdu prvej inštancie tak, že určuje, že darovacia zmluva zo dňa 30.3.2006, zavkladovaná Správou katastra M. pod č. A.-XXXX/XXXX, uzavretá medzi darcami U. B. a Ľ. B., bytom A. XXX/X, O. S. a žalovanou ako obdarovanou, ktorou bol do vlastníctva obdarovanej prevedený rodinný dom súp. číslo XXX, postavený na pozemku parc. C KN č. XXXX/XX v k.ú. O. S. a vedený na LV č. XXXX pre obec a kat. úz. O. S. je voči žalobcovi právne neúčinná.

Žalobcovi proti žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, že:

„Žalobu zamietá.

„Žalovaný má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že :

2.1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 25.8.2008 domáhal, aby súd určil, že darovacia zmluva uzavretá dňa 30.3.2006 medzi darcami U. B. a Ľ. B., obaja bytom A.U. XXX/X, O. S. a obdarovanou Q. S., rodenou B., bytom A. XXXX/X, O. S., ktorou bol na obdarovanú prevedený rodinný dom súp. č. XXX, postavený na pozemku parc. č. XXXX/XX a zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. O. S., je voči žalobcovi právne neúčinná. Žalobu v písomnom podaní odôvodnil tým, že matka žalovanej Ľ. B. vykonávala pre žalobcu účtovnícke práce v rokoch 2002 až 2004. Rovnako vykonávala tieto práce pre živnostníkov Ľ. Š. a A. S., ktorí podnikajú spoločne na základe zmluvy o združení ako spoločníci v rozsahu voľných živností. Ľ. B. písomne čo do dôvodu a výšky uznala svoj dlh voči žalobcovi, ktorý vznikol jej protiprávnym konaním - neoprávneným prevádzaním finančných prostriedkov na svoj účet a na účty jej príbuzných (dcéry, zaťa), čo je preukázané listom o uznaní dlhu zo dňa 3.8.2004 a vyhláseniami svedkov. Ľ. B. po uznaní záväzku uhradila žalobcovi iba čiastku 50.000,- Sk a to dňa 18.8.2004. Celkom menovaná spôsobila škodu žalobcovi vo výške 570.720,- Sk a náklady na opravu účtovníctva predstavovali po zľave, ktorú dala účtovníčka, 20.000,- Sk. Živnostníkom spôsobila škodu 33.653,- Sk. Konanie danej osoby bolo predmetom trestného stíhania. V uznaní dlhu Ľ. B.Č. uznala pohľadávku tak voči žalobcovi

ako aj ďalším súkromným osobám. Podľa zistení žalobcu L. B. nevlastní žiaden nehnuteľný majetok, nie je v pracovnom pomere a nie je vlastníčkou ani hnuťel'ného majetku. Menovaná sa zaviazala na zabezpečenie nárokov žalobcu zriadiť záložné právo k jej nehnuteľnostiam v O.O. S. a D. T.. Toto záložné právo však zriadené nebolo pretože v D. T. vlastníčkou nehnuteľnosti nebola. Rodinný dom v O. S. vychádzajúc z kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 4.1.2006 patril M. A. O.. Nehnuteľnosť kúpili rodičia žalovanej do bezpodielového spoluvlastníctva. Právne účinky vkladu nastali dňa 16.3.2006. K prevodu došlo v čase, kedy matka žalovanej už bola dlžníčkou na základe uznania dlhu. Následne rodičia žalovanej previedli nehnuteľnosť - rodinný dom na žalovanú. Vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 28.4.2006. Žalovaná bola jednou z osôb, na účet ktorej v O. O., X..O.. boli prevádzané finančné prostriedky. Tieto prijala, neodmietla ich, nenamietala dôvod ich poukázania na jej účet a v trestnom konaní využila svoje právo nevypovedať. Dlžníčka L. B. darovacou zmluvou urobenou v prospech žalovanej úmyselne chcela ukrátiť veriteľa, aby nemohol od nej vymôcť svoju vymáhateľnú pohľadávku. Je zrejmé, že žalovaná musela aj poznať úmysel svojej matky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a prijala finančné prostriedky na svojom účte a žila z nich spolu so svojim manželom. Taktiež boli poukázané finančné prostriedky zo strany dlžníčky aj na účet manžela žalovanej. Keďže ide o osobu blízku, úmysel dlžníka a vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa predpokladajú.

2.2. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 19.11.2008 uviedla, že od roku 1992 začalo rokovanie pôvodného vlastníka nehnuteľnosti M. A. O., X..O.. s rodičmi žalovanej ako nájomcami a budúcimi kupujúcimi o prevode nehnuteľnosti do ich spoluvlastníctva. Problém bola dohoda o výške ceny nehnuteľnosti. Napokon kúpna cena bola stanovená, avšak kupujúci nedisponovali sumou dostatočnou na jej úhradu, s čím oboznámili žalovanú a jej manžela. Z uvedeného dôvodu požiadal zať kupujúcich O. S. M. o výplatu medziúveru z uzavretej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorý medziúver mu bol schválený vo výške 304.000,- Sk a poukazaný na účet XXXXXXXXXXXX/XXXX. Kúpna cena dotknutej prevádzanej nehnuteľnosti bola uhradená z prostriedkov medziúveru č. XXXXXXXXXXXX. To bolo dôvodom, prečo manželia B. bezprostredne po odkúpení nehnuteľnosti bezodplatne previedli darovacou zmluvou nehnuteľnosť do vlastníctva žalovanej - svojej dcéry. Je preto zjavné, že nebola naplnená skutková podstata § 42 ods. 2 OZ - úmyslu dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Takýto úmysel nemohol byť a za daných okolností ani nebol druhej strane - žalovanej známy a táto úmysel ukrátiť veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohla poznať preto, že takýto úmysel vzhľadom na vyššie uvedené neexistoval. Vzniesol námietku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu. Na preukázanie svojho tvrdenia predložil potvrdenie O. O. M. o poukázaní prostriedkov z medziúveru vo výške 304.000,-Sk na účet príjemcu O. S. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX (zmluva o medziúvere č. XXXXXXXXXXXX).

2.3. Žalovaná vo svojej výpovedi ďalej uviedla, že L. B. je jej matkou. Od narodenia s ňou žila na adrese O. S., P. A.Á. XXX. Mala vedomosť, že rodinný dom je vo vlastníctve vodárenskej spoločnosti. Matka mala vo svojom živote jedno obdobie, kedy si zobrala osobné veci a odcestovala bez toho, aby dala o sebe vedieť. Domov prichádzala, kedy uznala za vhodné. Matka si v tom čase žila svoj život. O trestnom stíhaní matky sa dozvedela po obdržaní predvolania na policajný orgán. Príslušníkom polície bola oboznámená s tým, že sa jedná o nejakú firmu a že ako príbuzná vypovedať nemusí. Preto využila svoje právo. Nezaujímalo ju, čo súviselo s matkou. Pri jednej návšteve matky v mieste bydliska ju matka požiadala o možnosť zasielania peňazí na jej účet, čo odôvodnila tým, že sama nemá svoj účet zriadený. So zasielaním peňazí na jej účet v O. O., X..O.. súhlasila. Následne na účet boli zasielané peniaze, ktoré vybrala a pri návšteve matky jej ich odovzdala v hotovosti. Nevie sa vyjadriť, koľko takto peňazí na jej účet poukázaných bolo. Nezaujímala sa, o aké peniaze sa jedná. Nemala vedomosť, aby jej číslo svojho účtu poskytol aj manžel. V S. nikdy nebola. Jedného dňa ju otec oboznámil s tým, že vodárenská spoločnosť chce odpredať rodinný dom svojim zamestnancom a navrhol jej, že si ho môže kúpiť, keď sa na tom bude finančne podieľať. Pretože nehnuteľnosť nebola na liste vlastníctva zaevidovaná so všetkými pozemkami, ktorých sa mala kúpa týkať, prevod sa určitú dobu vybavoval. Nespomenula si, či v čase kúpy nehnuteľnosti už jej matka bola doma. Vybavil sa stavebný úver. Rodičia podpísali kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva a sama na vodárenskú spoločnosť previedla sumu asi 304.000,- Sk. Otec sa vyjadril, že po kúpe jej nehnuteľnosť dá, čo sa uskutočnilo darovacou zmluvou. Úver stavebnej sporiteľne spláca doposiaľ. Nespomenula si, či matke boli doručované nejaké zásielky na adresu trvalého pobytu. Adresu trvalého pobytu v O. S. má matka stále. Osobitne sa nezaoberala otázkou koľko a aké peniaze sú zasielané na jej účet. Vyhovela požiadavke matky. S obsahom kúpnej zmluvy bola oboznámená otcom, ktorý zomrel ešte v roku 2006. Nevedela sa vyjadriť, prečo v kúpnej zmluve sa nenachádza údaj o zaplatení kúpnej ceny jej osobou. Zamestnancom vodární bol otec a tento aj uhradil nájomné. Kúpnu cenu uhradila na výzvu otca. Pretože otázka uzavretia kúpnej zmluvy

bola riešená dlhšiu dobu, úver načerpala za účelom zabezpečenia finančných prostriedkov skôr pre prípad, že sa nehnuteľnosť bude predávať. Nespomína si, aby mala vedomosť o trestnom stíhaní matky za majetkovú trestnú činnosť v minulosti. Po otcovi nededila žiadne finančné prostriedky. Kúpna cena nebola uhradená zo žiadnych finančných prostriedkov zaslaných jej matkou. V minulosti voči jej osobe nebolo vedené trestné stíhanie.

2.4. Podľa LV č. XXXX výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, a to rodinného domu súp. č. XXX (predtým XXX) na parc. č. XXXX/XX, k.ú. O. S. je žalovaná titulom darovacej zmluvy. Predchádzajúcimi vlastníkmi nehnuteľností boli jej rodičia.

2.5. Podľa výpisu z účtu žalobcu v L. S., X..O.. dňa 18.8.2004 na účet žalobcu matka žalovanej L.. B. poukázala sumu 50.000,- Sk.

2.6. Dňa 28.10.2004 O. S. a Q. S. uzavreli s M. O. O., X..O.. S. zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru pod č. XXXXXXXXXXXX vo výške 380.000,- Sk za dohodnutých zmluvných podmienok. Výplata úveru podľa zmluvy mala byť poukázaná na účet majiteľa O. S. č.ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

2.7. Podľa príjmového a výdajového pokladničného dokladu zo dňa 20.5.2004 žalobca uhradil sumu 20.000,- Sk Y. H. Š., S. z titulu vystavenej faktúry. Podľa správy z kontroly účtovníctva žalobcu zo dňa 11.11.2004, vyhotovenej Y. H. Š., v období rokov 2002 až 2004 bola neoprávnene odvedená z účtu žalobcu suma 570.720,- Sk.

2.8. Listom zo dňa 3.5.2005 žalobca vyzval L. B. na zaplatenie sumy 665.273,- Sk.

2.9. Dňa 4.1.2006 uzavreli predávajúci M. A. O., X..O.. M. s kupujúcimi U. B. a L. B. kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti, a to rodinný dom súp. č. XXX stojaci na pozemku parc. č. XXXX/XX za kúpnu cenu 349.290,- Sk. Kúpnu cenu sa kupujúci zaviazali uhradiť bezhotovostným prevodom na číslo účtu vedené v záhlaví zmluvy XXXXXXXXXXXX/XXXX do 3 dní od podpísania kúpnej zmluvy, najneskôr do podania návrhu na vklad vlastníckeho práva. Vklad vlastníckeho práva bol povolený pod č. A. dňa 16.3.2006. Dňa 30.3.2006 uzavreli zmluvné strany, a to darcovia U. B. a L. B. a obdarovaná Q. S. darovaciu zmluvu, predmetom ktorej bola nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX, k.ú. O. S., a to rodinný dom súp. č. XXX, postavený na parc. XXXX/XX. Darcovia vyhlásili, že na predmete daru neviaznu žiadne dlhy, záväzky ani iné vecné bremená. Hodnota predmetu daru podľa darcov predstavovala 349.290,- Sk. Vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 28.4.2006 pod č. A.. Podľa odpisu z registra trestov osoby L. B., rodenej T., táto má záznam registri trestov na základe rozhodnutí Okresného súdu M. zo dňa XX.X.XXXX, dňa XX.X.XXXX, dňa X.X.XXXX, dňa XX.XX.XXXX, dňa XX.X.XXXX, dňa XX.X.XXXX a dňa X.XX.XXXX. Odsúdená bola na podmiennečné a nepodmiennečné tresty, trest zákazu činností vykonávať hmotne zodpovedné funkcie.

2.10. Podľa správy O. O., X..O.. zo dňa 1.6.2007, majiteľom účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX je O. S., bytom A. XXX, O. S. a disponentom Q. S.. Majiteľom účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX bol O. S.. Disponentom účtu bola Q. S.. Tento účet bol dňa 20.7.2005 zrušený. Účet XXXXXXXXXXXX/XXXX bol evidovaný pod starým číslom XXXXXXXXXXXX/XXXX. Účet XXXXXXXXXXXX/XXXX bol evidovaný pod starým číslom XXXXXXXXXXXX/XXXX.

2.11. Uznesením zo dňa X.X.XXXX OR PZ S. Y.. začalo trestné stíhanie vo veci pokračovania trestného činu podvodu podozrivej L. B..

2.12. Uznesením policajného orgánu zo dňa 25.9. 2007 bola L. B. obvinená z trestného činu podvodu.

2.13. Listom zo dňa 28.10.2007 si žalobca (svojím právnym zástupcom) uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody v súvislosti s trestnou činnosťou L. B. vo výške 570.720,- Sk.

2.14. Dňa 19.8.2008 podal prokurátor Okresnej prokuratúry S. Y.. obžalobu na obvinenú L. B. na v nej popísanom skutkovom základe, podľa ktorého týmto konaním spáchala trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2015.

2.15. Rozsudkom Okresného súdu S. Y.. zo dňa XX.X.XXXX, ktorý nadobudol v spojení s rozsudkom Krajského súdu v S. právoplatnosť dňom X.XX.XXXX, bola Ľ. B., rodená T. uznaná vinnou z trestného činu podvodu podľa obžaloby a bol jej uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov. Zároveň jej bol uložený trest zákazu činnosti vykonávať prácu spojenú s účtovníctvom a hmotnou zodpovednosťou v trvaní 3 roky. Rozsudkom bola zaviazaná poškodenej spoločnosti - žalobcovi nahradiť škodu vo výške 17.948,44,- eur a živnostníkom Ľ. Š. a A. S. škodu vo výške 1.117,07 eur. Poškodení so zvyškom svojho nároku na náhradu škody boli odkázaní na občianske súdne konanie. Podľa odôvodnenia rozhodnutia obžalovaná svoj účet nemala a peniaze posielala na účty dcéry, zaťa a známej. Obžalovaná sa dlhodobo a profesionálne obohacovala z cudzieho majetku. V minulosti bola 7 x súdne trestaná za majetkovú trestnú činnosť prevažne obdobného charakteru, no hľadá sa na ňu, ako keby trestaná nebola, pretože predchádzajúce tresty jej boli zahladené. Na účet poškodeného zaslala sumu 50 000,- Sk.

X.XX. Ľ. B., uznala písomne svoj dlh voči žalobcovi vo výške 622.275,- Sk, ktorý vznikol jej protiprávnym konaním a zároveň sa zaviazala na zaplatenie sumy vo výške 43.000,- Sk, ktorá predstavuje nevyhnutné náklady spojené s auditom a opravou účtovných evidencií, čo spolu predstavuje sumu 665.273,- Sk. Priznala, že v priebehu rokov 2002 až 2004 neoprávnene odčerpala finančné prostriedky vo výške 622.273,- Sk, ktoré nechala poukázať na svoj účet vedený v O. O., resp. na účty svojich príbuzných. Pohľadávku sa zaviazala uhradiť najneskôr do 31.7.2005 v hotovosti alebo podľa splátkového kalendára v splátkach čo najskôr. Svoj záväzok sa zaviazala zabezpečiť založením rodinného domu v obci O. S. na P. A. a podielu na nehnuteľnosti v D. T. získanej z dedičstva. Dňa 25.1.2005 podal Ľ. I. čestné prehlásenie, že dňa 3.8.2004 bol prítomný ako svedok, keď Ľ. B. písomne uznala svoj dlh voči žalobcovi, čo urobila dobrovoľne bez akéhokoľvek fyzického alebo psychického nátlaku. Rovnaké čestné prehlásenie podpísala A. Š..

2.17. Listom zo dňa 23.8.2012 exekútorický úrad W.. X. upovedomil Ľ.P. B. o spôsobe vykonania exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku XT/XXX/XXXX v prospech oprávnených Ľ. Š. a A. S.. Dňa 1.8.2012 predmetný exekútorický úrad vydal Exekučný príkaz na základe vykonaného exekučného titulu rozsudku XT/XXX/XXXX proti povinnej Ľ. B.I. na sumu 17.948,44 v prospech oprávneného BaŠ Invest, s.r.o. na vykonanie zrážok z jej starobného dôchodku. O spôsobe vykonania exekúcie bola povinná upovedomená listom zo dňa 30.7.2012. Podľa správy O., Ľ. B. boli vykonávané zrážky zo starobného dôchodku v sume 734,- Sk mesačne, a to v období rokov 2002 - 2006. Podľa záznamu zo dňa 12.4.2013 za účasti právnych zástupcov strán a Ľ. B. týkajúceho sa vyporiadania dlhu z trestnej činnosti, Ľ. B. uviedla, že dlžobu žalobcovi uhradí do 30.9.2013. Zároveň menovaná žiadala odblokovať predbežné opatrenie.

2.18. Podľa správy žalobcu k 18.9.2015 na úhradu škody mu bola poukázaná suma 2.304,35 eur.

2.19. Podľa výpisu z účtu O. S. č. XXXXXXXXXXX/XXXX dňa 24.1.2006 bol vykonaný jednorazový príkaz na úhradu sumy 349.290,- Sk na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX s uvedením správy pre prijímateľa „U. B.“.

2.20. Podľa výpisu z účtu O. S. č. XXXXXXXXXXX/XXXX z mesiaca február 2002 na účet bol dňa 14.2.2002 poukázaný bezhotovostný vklad spoločnosti BaŠ Invest, s.r.o. vo výške 19.500,- Sk. V nasledujúcom období v danom mesiaci boli vykonané výbery kartou v celkovej sume 28.700,- Sk. Dňa 20.3.2002 bol na účet poukázaný vklad spoločnosti BaŠ Invest, s.r.o. 19.500,- Sk. V nasledujúcom období boli vykonané výbery vo výške 519.000,- a 3.300,- Sk. Ďalšie vklady spoločnosti vo výške 19.500,- Sk boli poukazované dňa 14.5.2002, dňa 7.6.2002, dňa 15.7.2002, dňa 6.8.2002, dňa 7.9.2002, dňa 9.10.2002, dňa 12.11.2002, dňa 11.12.2002 a v mesiacoch január až december 2003 a január 2004, marec 2004. V rovnakom období boli na účet poukazované vklady odosielateľa Ľ. Š. vo výške 800,- Sk. Z účtu boli v jednotlivých mesiacoch realizované výbery v rôznych sumách peňazí. Ku dňu 13.2.2002 stav účtu vykazoval zostatok 221,30 Sk, ku dňu 1.1.2003 574,90 Sk, k 1.1.2004 92,30 Sk. Na účte dňa 12.9.2003 je o.i. evidovaný vklad Štátneho fondu rozvoja bývania 166.751,- Sk a dňa 16.9.2003 hotovostný výber sumy 160.000,- Sk. Podstatnú časť vkladov predstavujú úhrady spoločnosti BaŠ INVEST, s.r.o., vklady Ľ. Š., vklady z iného účtu C. O. M..

2.21. Podľa výpisu z účtu osoby Ľ. Š., evidovaného v Ľ. S., X.O.. dňa 22.12.2003 z účtu Q. S. č. XXXXXXXXXXX/XXXX bola zaevidovaná platba 30.000,- Sk. Podľa správy A., X.O., adresovanej policajnému orgánu, majiteľom osobného účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, založeného 5.5.1993 je U. I..

Podľa správy D. žalovanej bol vedený účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Podľa správy O. O., X..O.. majiteľom účtu XXXXXXXXXXX/XXXX je O. S. s dispozičným právom disponenta Q. S.. Rovnako sú uvedené osoby evidované pri účte XXXXXXXXXXX/XXXX. Tento bol zrušený dňa 20.7.2005.

2.22. Podľa správy Exekútorského úradu W.. M. X. zo dňa 13.10.2016 vo veci oprávneného BaŠ Invest, s.r.o. ku dňu podania správy bola vymožená celkom suma vo výške 5.041,99 eur. Pre oprávneného bola odoslaná suma 3.654,35 eur. Na úhradu pohľadávky zostáva suma 17.885,49 eur spolu s príslušenstvom a trovami exekúcie.

2.23. Pod sp. zn. XD/XXXX/XX Okresný súd M. prejednal dedičskú vec po poručiťke B. T., zomrelej dňa XX.XX.XXXX. Dňa 27.5.2002 súdny komisár B.. L. M. vydala osvedčenie o dedičstve, podľa ktorého dedičky, a to Ľ. B., B. S., Š. R. a W. T. uzavreli dohodu o vyporiadaní dedičstva, podľa ktorej aktíva predstavujúce akcie a domový majetok zapísaný v LV č. XXX k.ú. D. T. v jednej polovici na poručiťku predstavujúci rodinný dom a pozemky nadobúda W. T. v celosti bez povinnosti vyplatiť dcéry poručiťky Ľ. B., B. S. a Š. R.. Osvedčenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.6.2002.

2.24. Pod sp. zn. XXD/XXX/XXXX Okresný súd Poprad prejednal dedičskú vec po poručiťkovi U. B., zomrelom dňa X.XX.XXXX. Dňa 7.7.2008 súd vydal uznesenie, ktorým konanie zastavil a nepatrný majetok vydal Ľ. B., rodenej T.. Osvedčenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.8.2008.

2.25. Svedok Ľ. I. vo svojej výpovedi uviedol, že p. Š., konateľ žalobcu pozná už dlhšiu dobu a je s ním v priateľskom vzťahu. Od menovaného mal vedomosť, že p. B. pracovala pre organizáciu ako účtovníčka. Niekedy bol prítomný, keď menovaný vyplácal p. B.Č. odmenu za vykonanú prácu. Na výzvu p. Š. asi v mesiaci august 2004 bol osobne prítomný pri časti ich jednania, pri ktorom bol vyhotovený dokument o uznaní dlhu, ktorý sám podpísal. P. B. sa vyjadrila, že dlh uznáva. Nevšimol si, aby pri podpisovaní dlhu na p. B. bol vyvíjaný nátlak, či už psychický alebo fyzický. Odmena bola vyplácaná za vedenie účtovníctva. Rovnako bol prítomný pri odovzdávaní hotovosti p. B. vo výške 5.000,- Sk ako odmeny.

2.26. Svedkyňa Ľ. B. vo svojej výpovedi dňa 28.1.2008 uviedla, že žalovaná je jej dcérou. Žalobcovi viedla účtovníctvo ako jediná účtovníčka. Odmena jej bola vyplácaná na účet faktúrami pravidelne 20.000,- Sk mesačne. Odmenu poberala od založenia organizácie. Účtovníctvo viedla aj p. Š. a p. S.. Poprela prevody finančných prostriedkov vo svoj prospech. Faktúry boli uhrádzané na účet rodiny, a to na zaťa O. S.. Prevádzané platby predstavovali odmenu za jej činnosť. Takto to fungovalo počas celého obdobia výkonu jej práce pre žalobcu. Od roku 2001 do roku 2004 to bola stále rovnaká suma 20.000,- Sk, žiadnu inú odmenu nedostávala. Dlh podpísala pod nátlakom fyzickej likvidácie jej osoby a rodiny. Dlh nepodpisovala za prítomnosti ďalších osôb. Poprela dlžnú sumu. Peniaze odoslané na účet zaťa jej následne boli odovzdávané v hotovosti, pretože vlastný účet nemala. Zaviedla si ho až v roku 2006, kedy jej bol vyplácaný dôchodok. Poprela, aby dcéra mala nejaký prospech z jej peňazí. Dcéra mala vedené stavebné sporenie a kúpna cena z kúpnej zmluvy uzavretej s vodárenskou spoločnosťou bola uhradená z účtu stavebného sporenia vedeného dcérou a jej manželom. Na rovnaký účet jej dcéra zobrala pôžičku okolo 100.000,- Sk, ktoré peniaze využila pre svoju potrebu.

X.XX. Ľ. B. súdu následne v roku 2015 doručila prehlásenie, že s jej trestnou vecou žalovaná nemá nič spoločné. Jej jedinou chybou bolo to, že jej dovolila posilať peniaze na ich účet, ktoré si následne vyberala. Dcéra a nik z jej rodiny nevedel o ničom. Vybraté peniaze boli zdanené, za tieto zaplatila daň z príjmu fyzických osôb v sume 3.309,76 eur. Z dôchodku sú jej vykonávané zrážky vo výške 80,- eur. Rodinný dom bol jej nebohým manželom napísaný na dcéru, pretože táto spláca úver. Priložila správu Daňového úradu M. zo dňa 18.9.2015, že daňový subjekt Ľ. B. uhradila daň z príjmu fyzických osôb za roky 2002 až 2004 vo výške 3.309,76 eur. Ľ. B. dňa 26.5.2016 súdu predložila list, v ktorom opakovane oznámila, že žalovaná s vecou nemá nič spoločné a že peniaze boli zasielané na jej účet z dôvodu, že sama nemala účet. Z príjmu uhradila daň. Zo strany žalobcu bol na ňu vyvíjaný nátlak už počas vyšetrovania. Listiny žalobcovi podpísala v strachu. Nikde nemala iný trvalý ani prechodný pobyt. Ľ.P. B. v čestnom vyhlásení zo dňa 14.10.2016 uviedla, že sumu 30.000,- Sk od žalobcu si požičala ona, k uzatvoreniu došlo v roku 2003 a peniaze previedla na účet žalobcu žalovaná zo svojho účtu. Ďalej uviedla, že žalovaná sa s p. Š. nikdy nestretla.

2.28. Na základe uvedeného skutkového stavu a po citácii ust. § 42a ods. 1, 2, 3, 4, 5 Obč. zák., § 42b ods.1,2,3,4 Obč. zák. a §§ 116 a 117 Obč. zák. súd prvej inštancie uzavrel, že žaloba nie je

dôvodná. Odporovacia žaloba je právnym prostriedkom slúžiacim iba na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní a to postihnutím veci, práv alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovaným právnym úkonom ušli z majetku dlžníka, prípadne vymožením peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej prospechu získanému z odporovateľného právneho úkonu. Odporovateľnosť znamená nastolenie tzv. relatívnej neúčinnosti právneho úkonu, t. j. iba voči ukrátenému veriteľovi. Na rozdiel od neplatnosti pôsobí len voči veriteľovi na základe právoplatného rozhodnutia súdu. Vo vzťahu k ostatným osobám zostáva odporovaný právny úkon platný i účinný. Jeho zmyslom a hlavným účelom je zabrániť dlžníkovi, aby nepoctivými úkonmi zmenšujúcimi svoj majetok ukrátil vymáhateľné pohľadávky veriteľa. Dlžník nie je síce účastníkom konania odporovateľnosti, avšak podmienkou pre podanie takejto žaloby je, aby dlžník urobil v prospech tretej osoby odporovateľný úkon, ktorým sa zbavuje majetku s úmyslom ukrátiť uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky svojho veriteľa. Odporovaciu žalobu možno uplatniť voči každému, kto mal z odporovateľného úkonu dlžníka prospech. Pojem prospech nemožno vyložiť tak, že vylučuje z možností odporovať odplatné právne úkony (napríklad kúpnu zmluvu). Pre úspech žaloby musia byť splnené obe podmienky, t. j. na strane dlžníka úmysel ukrátiť svojho veriteľa, na druhej strane známosť (vedomosť) tohto úmyslu, súčasne. Podmienkou odporovateľnosti je existencia právneho úkonu, ktorým sa ukracuje pohľadávka veriteľa, platnosť odporovateľného právneho úkonu, vymáhateľnosť pohľadávky veriteľa, ukrátenie veriteľa (objektívna stránka odporovateľnosti), úmysel ukrátiť veriteľa, subjektívna stránka odporovateľnosti. Vymáhateľnou sa rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť cestou výkonu rozhodnutia (exekúcie). Vymáhateľná pohľadávka nemusí byť vymáhateľnou už v čase, kedy bol úkon urobený, ale aj v prípade, ak bol urobený skôr, ako sa veriteľova pohľadávka voči dlžníkovi stala vymáhateľnou. Pohľadávka však musí byť vymáhateľná v čase rozhodovania súdu. Zmenšenie dlžníkovho majetku v dôsledku určitého právneho úkonu nie je dôvodom neúčinnosti tohto úkonu, ak aj takýto zmenšený dlžníkov majetok stačí na uspokojenie veriteľovej vymáhateľnej pohľadávky. O ukracujúci právny úkon nejde vtedy, ak dlžník dostal za prevedené veci, práva alebo iné majetkové hodnoty od nadobúdateľa skutočne (reálne) ich obvyklú cenu alebo mu za ne inak poskytnutá primeraná (rovnocenná) náhrada. Voči právnym úkonom dlžníka možno úspešne odporovať v trojročnej lehote, v ktorej musí byť žaloba doručená na súd. Na prepadnú lehotu súd prihliada z úradnej moci. V prípade prevodu práva k nehnuteľnosti dlžníka, ktoré sa zapisuje do katastra nehnuteľností, trojročná lehota na uplatnenie práva začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, ku ktorému vznikli právne účinky vkladu práva do katastra nehnuteľností. Odporovateľným môže byť aj právny úkon, ktorým vec ušla z bezpodielového spoluvlastníctva dlžníka a jeho manžela. Skutočnosť, že veriteľ nemá voči manželovi dlžníka vymáhateľnú pohľadávku, je sama o sebe nepodstatnou. Tvrdenie blízkej osoby pri odporovateľnom právnom úkone podľa § 42a ods. 2 OZ, že sa nezaujímal o podnikanie svojich rodičov, že ju rodičia o svojej podnikateľskej činnosti neinformovali ani odkaz na dobré mravy, vzájomné vzťahy v rodine a dôveru medzi nimi, nenahradzuje dôkaz o vyvinutí náležitej starostlivosti k poznaniu úmyslu dlžníka. Na právne posúdenie úkonov medzi osobami blízkymi sa vzťahuje vyvrátiteľná zákonná domnienka o vedomosti blízkej osoby o ukracujúcom úmysle dlžníka, teda že úmysel ukrátiť svojho veriteľa poznali. Z povahy veci sa táto vedomosť prezumuje v čase uskutočnenia odporovateľného právneho úkonu. Blízka osoba môže účinne zabrániť odporovaniu zo strany veriteľa tým, že zákonnú domnienku vyvráti a preukáže, že ukracujúci úmysel dlžníka nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať. Žalovaný nemôže argumentovať iba nedostatkom ukracujúceho úmyslu na strane dlžníka, ale poukázať na svoje úkony náležitej starostlivosti. Blízka osoba musí hodnoverne preukázať, že v súvislosti s uzavretím sporného právneho úkonu vynaložila takú relevantnú aktivitu, aby ukracujúci úmysel rozpoznala alebo sa o ňom dozvedela. Bez toho nemôže efektívne zákonnú domnienku vyvrátiť. Ukracujúci charakter právneho úkonu sa vždy posudzuje v čase odporovania, a nie spätne ku dňu jeho realizácie.

2.29. V konaní bolo preukázané, že rodičia žalovanej uzavreli so žalovanou darovaciu zmluvu o darovaní nehnuteľnosti v BSM, rodinného domu s príslušenstvom. Povolenie vkladu právneho úkonu - darovacej zmluvy, ktorej platnosť žiadna zo strán nespochybnila, bolo zrealizované v trojročnej lehote do podania odporovacej žaloby na súd, preto odporovacia žaloba bola podaná včas. Nie je spochybnený príbuzenský vzťah medzi darcami a obdarovanou v priamom rade, z ktorého dôvodu súd žalobu posudzoval s odkazom na ust. § 42a ods. 2 OZ. V čase uzavretia darovacej zmluvy jeden z darcov - L. B. v dôsledku úmyselného konania (podvodu spáchaného v období rokov 2002 - 2004) zodpovedala žalobcovi za škodu minimálne vo výške 17.948,44 eur tak, ako bola popísaná, ustálená a nakoniec priznaná žalobcovi v trestnom konaní. Tým sa pohľadávka žalobcu stala splatnou. Darovacou zmluvou nehnuteľnosť ušla z BSM dlžníka a tento ponížil hodnotu majetku o cenu nehnuteľnosti. Nebolo zistené, aby v čase darovania daryňa p. B. disponovala mimo vlastníctva nehnuteľnosti v BSM iným majetkom,

preto uzavretie darovacej zmluvy je potrebné posúdiť ako úkon znižujúci majetok dlžníka v snahe ukrátiť pohľadávku veriteľa.

2.30. V trestnom konaní žalovaná nebola stíhaná ani odsúdená v žiadnej forme účastenstva ani podielníctva. Vychádzajúc z trestného skutku žalobca mal minimálne od roku 2002 voči daryni postupne narastajúcu pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia sa Ľ. B. na úkor žalobcu získaného z nepoctivých zdrojov (trestnej činnosti). V čase rozhodovania súdu je predmetná pohľadávka vymáhateľná aj vymáhaná v exekučnom konaní. Darovacia zmluva ako bezodplatný právny úkon sama o sebe je spôsobilá privodiť dlžníkovi stav, že sa vo vzťahu k veriteľovi stane platobne neschopným a spôsobuje reálny úbytok v majetkovej sfére dlžníka. Za danej situácie aplikujúc ust. § 42a ods. 2 OZ. platila vyvráťiteľná domnienka o vedomosti (poznani) žalovanej ako osoby blízkej o ukracujúcom úmysle dlžníka žalobcu, ktorý nadobudol do BSM kúpnu zmluvou nehnuteľnosť, ktorú v krátkej dobe na to daroval žalovanej. Z povahy veci sa vedomosť o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa prezumuje v čase uskutočnenia odporovateľného právneho úkonu. Podľa súdu žalovaná svojim tvrdením a predloženými dôkazmi túto zákonnú domnienku vyvrátila preukázaním, že ukracujúci úmysel darcu nemohla ani pri vynaložení náležitej starostlivosti poznať.

2.31. V čase uzavretia kúpnej zmluvy a darovacej zmluvy matka žalovanej pracovala mimo svojho trvalého bydliska, čo vo svojej výpovedi potvrdil samotný žalobca. Za skutok podvodu začala byť trestne stíhaná až v roku 2007. Nehnuteľnosť užívala rodina darcov spolu s rodinou žalovanej na základe nájomnej zmluvy. Otcovi žalovanej spolu s jeho manželkou ako nájomcom bola nehnuteľnosť odpredaná. Nebolo vyvrátené tvrdenie žalovanej, že kúpa nehnuteľnosti bola zrealizovaná pod podmienkou, že kúpnu cenu za nehnuteľnosť namiesto kupujúcich zaplatí po dohode s otcom žalovaná s manželom a následne bude nehnuteľnosť prevedená na jej osobu. Jej tvrdenia preukazuje zmluva o stavebnom úvere, ako aj to, že finančné prostriedky boli prevedené na účet predávajúceho z účtu manžela žalovanej. Žalobcom tvrdená chýbajúca časová následnosť poukázania peňazí z úveru na účet manžela žalovanej a realizácia kúpnej zmluvy (rok 2004 a 2006) nebola preukázaná. Bolo preukázané tvrdenie žalovanej, že jednania o kúpe prebiehali dlhšiu dobu, a preto mala zabezpečené finančné prostriedky už skôr. Už v uznaní dlhu Ľ. B. sa nachádza údaj o tom, že dlh mieni uhradiť založením rodinného domu v O. S.. Podľa výpovede svedka toto uznanie bolo podpísané danou osobou v mesiaci august 2004. Takéto prehlásenie mohlo súvisieť iba s tým, že kúpna zmluva na nehnuteľnosť bude uzavretá v krátkej dobe. Nebolo potvrdené, aby žalovaná prichádzala do styku s konateľmi žalobcu, kde by sa mohla dozvedieť o ich pohľadávke voči jej matke. Peniaze na účet boli zasielané s označením odosielateľa žalobcu a ďalšej osoby skoro pravidelne v rovnakých čiastkach, čo sa javilo ako pravidelný príjem Ľ. B.. Za danej situácie jej nemožno pričítať, že zanedbala náležitú starostlivosť a aktivitu, aby ukracujúci úmysel dlžníka rozpoznala alebo sa o ňom akýmkoľvek spôsobom dozvedela.

2.32. Súd tvrdenia svedkyne Ľ. B. a jej čestné prehlásenia rovnako ako žalobca vyhodnotil ako účelové. Svedkyňa vo svojej výpovedi poprela spáchanie trestného činu, čo bolo vyvrátené právoplatným odsudzujúcim rozsudkom súdu v trestnom konaní. O jej dôveryhodnosti svedčia jej predchádzajúce odsúdenia aj za obdobnú majetkovú trestnú činnosť.

2.33. Na druhej strane ako účelovú konštrukciu súd vyhodnotil tvrdenia žalobcu o možnej úhrade kúpnej ceny z peňazí, ktoré Ľ. B. získala trestnou činnosťou, o zaplatení kúpnej ceny z účtu manžela žalovanej, pretože pán B. nemal zriadený účet, o podozrivom čerpaní finančných prostriedkov zo Štátneho fondu rozvoja bývania, ako aj o tom, že žalovaná sa poznala so štatutárnymi zástupcami žalobcu (úhrada pôžičky 30 000,- Sk).

2.34. Nebolo preukázané, aby sa žalovaná poznala s konateľmi žalobcu v čase páchania trestnej činnosti jej matkou. Suma 30 000,- Sk bola odoslaná konateľovi z jej účtu na účet oznámený jej matkou ako vrátenie pôžičky. Nebolo zistené, aby otec žalovanej poukazoval finančné prostriedky na účet svojho zaťa, ktoré by mohli byť použité na zaplatenie kúpnej ceny. Kúpna cena bola uhradená podľa podmienok zmluvy z účtu manžela žalovanej, na ktorý boli v predchádzajúcom období zaslané finančné prostriedky z úveru o stavebnom sporení. Vklad a výber finančných prostriedkov zo ŠFRB bol realizovaný ešte v mesiaci september 2003. Gro súm vložených finančným prostriedkov na účet manžela žalovanej pochádzajúcich z trestnej činnosti bolo aj z účtu vybratých, o čom svedčia zostatky na účte za jednotlivé roky.

2.35. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou ust. § 255 CSP v spojení s ust. § 262 CSP a žalovanej ako plne úspešnej strane priznal náhradu trov v rozsahu 100 %. Súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa tak vo vzťahu k stranám ani predmetu konania, pre ktoré by podľa § 257 CSP nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov konania.

3. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Podľa jeho názoru sú dané odvolacie dôvody tak ako vyplývajú z ustanovení § 365 ods. I, písm. e), písm. f), písm. h) Civilného sporového poriadku. Rozhodnutie okresného súdu považuje žalobca za vecne a právne nesprávne. K dôvodom dodáva, že :

3.1. K podaniu odporovacej žaloby boli splnené všetky zákonné podmienky, čo v konečnom dôsledku potvrdil aj súd prvej inštancie po vyhlásení rozsudku v jeho odôvodnení. Dôkazom je zvuková nahrávka z posledného pojednávania. Okresný súd v M. nesprávne posúdil skutkový stav veci, pričom kľúčové pre posúdenie skutkového bolo to, akú náležitú starostlivosť vynaložila žalovaná k tomu, aby sa dozvedela o úmysle svojej matky ukrátiť pohľadávku veriteľa. Žalovaná sa nezúčastňovala pojednávani s ospravedlneniami od lekárov, bez vystavenia náležitej pracovnej neschopnosti a potvrdením o to, že nebola spôsobilá zúčastniť sa pojednávania, čo samozrejme sťažovalo priebeh konania a rozhodnutie v merite veci, keďže ju súd potreboval vypočuť v konaní. Žalovaná pri prvom výsluchu na pojednávani uviedla, že ona neriešila otázku, prečo sa má jej darovať nehnuteľnosť, nezaujímal sa o to, teda sama potvrdila, že nevynaložila žiadnu náležitú starostlivosť na to aby sa o úmysle svojej matky ukrátiť pohľadávku veriteľa dozvedela, tak ak sa o dôvody prevodu - darovania domu ku dňu prevodu nezaujímal, nemohla sa ani o skutočných dôvodoch svojej matky dozvedieť. Bolo povinnosťou žalovanej zaujímať sa o dôvody prevodu nehnuteľnosti na jej osobu, najmä ak už mala vedomosť o protiprávných konaniach svojej matky v minulosti, teda vedela o jej trestnej činnosti a jej právoplatných odsúdeniach pre majetkovú trestnú činnosť, žila s ňou v jednej domácnosti (s výnimkou, kedy matka pracovala v Bratislave), na jednu adresu boli jej matke doručované všetky súdne písomnosti, dokonca sama žalovaná potvrdila, že s mužom mali spoločný účet, ona zadala svojej matke číslo účtu, kde chodili peniaze z trestnej činnosti, ona s mužom ich vyberali, mali iba oni dvaja dispozičné právo k účtu, pričom zároveň potvrdila, že účty boli dva, jeden spoločný a jeden len na ňu. Všetky peniaze po príchode matky do O. S. vždy vybrala z účtu a dala ich matke. Zo samotnej výpovede žalovanej a z listinných dôkazov predložených O. O. vyplynulo, kto bol disponentom účtov, kedy a kto peniaze vyberal z účtov, (dôkazy predkladal prostredníctvom súdu žalobca). Pre posúdenie skutkového stavu nie je právne relevantné, či žalovaná bola taktiež odsúdená za účastičtvo na trestnom čine alebo za podielničtvo, to by bola aj tak v konečnom dôsledku vec orgánov činných v trestnom konaní. Takže takýto dôvod, ktorý uviedol súd vo svojom rozhodnutí na obranu žalovanej neobstojí. Taktiež nesprávne je tvrdenie súdu a jeho samotné dotváranie skutkového stavu tým, že v čase uzatvorenia darovacej zmluvy pracovala matka žalovanej mimo trvalého bydliska, pretože darovaciu zmluvu podpisovali účastníci darovacej zmluvy v O. S., teda žalovaná mala možnosť zistiť čo je dôvodom darovania nehnuteľnosti jej ako dcére a jedinej zákonnej dedičke, teda ak by jej nehnuteľnosť nebola darovaná, pripadla by jej titulom dedenia, ako jedinej dcére manželov B.. Taktiež nie je pravdou, že trestné konanie sa začalo v roku 2007, ale už v roku 2006. Samotné podpísanie dlhu bolo už v roku 2004, kde bol dlh z protiprávnej činnosti uznaný a následne z neho bolo aj plnené vo výške 50.000,- Sk, to bolo do podania žaloby, a tiež pred uzatvorením darovacej zmluvy, (uznanie je zo dňa 3.8.2004 a prvá splátka vo výške 50.000,- Sk bola poukázaná dňa 18.8.2004). Z uvedeného vyplýva, že pohľadávka veriteľa vznikla už na základe uznania dlhu a v čase vzniku darovacej zmluvy už bola zaplatená aj prvá splátka z uznania dlhu, teda už tu bola jasná existencia dlhu matky žalovanej, čo v konečnom dôsledku v trestnoprávnej rovine potvrdil ako okresný tak aj krajský súd trestným rozsudkom, pričom uznal ako listinný dôkaz uznanie dlhu. Tieto skutočnosti sú dôležité vo vzťahu k úmyslu dlžníka ukrátiť pohľadávku veriteľa, teda pohľadávka nevznikla až titulom škody, ktorej náhradu priznal žalobcovi trestný súd. Jej existencia bola trestným súdom už len potvrdená z trestnoprávneho hľadiska. Ak by matka žalovanej neuznávala dlh, ktorý podpísala, tak by následne z neho dobrovoľne neplnila. Podľa súd prvej inštancie nebolo vyvrátené tvrdenie žalovanej, že kúpa nehnuteľností bola zrealizovaná pod podmienkou, že kúpnu cenu za nehnuteľnosť namiesto kupujúcich zaplatí po dohode s otcom žalovaná s manželom a následne bude nehnuteľnosť prevedená na jej osobu. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 23.4.2017 podrobne rozporoval tvrdenie žalovanej o tom, že ona zaplatila z medzi úveru kúpnu cenu za dom a preto jej rodičia darovali dom. Nebolo zo strany žalovanej preukázané, že ona zaplatila kúpnu cenu a že sa malo jednať práve o načerpané prostriedky z medzi úveru, ktorý bol podľa zmluvy o medzi- úvere načerpaný už v novembri 2004, pričom bolo potrebné nielen na súde, ale aj pre potreby O. O. preukázať, na čo boli prostriedky načerpané, a teda aj minuté. Okrem uvedeného boli finančné prostriedky podľa zmluvy účelovo viazané. V kúpnej zmluve z roku

2006 nie je žiadna zmienka o tom, že dcéra Q. S. vyplatí za rodičov kúpnu cenu, dokonca tu nie je uvedený ani spôsob výplaty, teda z akého účtu pôjdu peniaze, čo je inak štandardné, ak sa má jednať o bezhotovostný prevod a najmä ak sa podľa vyjadrenia žalovanej malo platiť z medziúveru, ktorý mal byť dva roky dopredu načerpaný na tento účel a do sporiteľne bolo treba predložiť doklady, na čo sa úver použil. V konečnom dôsledku ak žalovaná by aj mala s otcom nejakú dohodu, dôkazné bremeno zaťažuje v tomto prípade ju. Žalovaná v konaní len tvrdila, že otec povedal, že ak chce mať dom, musí si ho kúpiť a nie že mala s otcom dohodu, že sa zaplatí kúpna cena a že bude im dom následne darovaný, ani v konečnom dôsledku nepreukázala takéto tvrdenie. Žalobca navrhuje, aby si krajský súd prehral všetky nahrávky zo súdnych pojednávaní, lebo nie vždy to, čo sa povie na súde, je súčasťou zápisnice, ale je v skutočnosti zaznamenané na zvukovom zázname, preto sa záznam aj vykonáva.

3.2. Nesúhlasí s názorom súdu, že chýbajúcu časovú následnosť poskytnutia peňazí a ich použitia (že sa jednalo práve o úverové peniaze) nebola žalobcom preukázaná, pretože žalobca podrobne rozpísal toky peňazí z listinných dôkazov, ktoré predložila žalovaná, kde z nich logicky vyplynulo, že sa nemohlo jednať o peniaze z medzi úveru z roku 2004. V konečnom dôsledku ani žalovaná neuniesla dôkazné bremeno v tomto smere, lebo originál výpisu zo sporiteľne nepredložila a ani žiadny iný dôkaz, ktorý by jednoznačne potvrdil, jej tvrdenia o skutočnom použití úverových prostriedkov. Samotná úverová zmluva vylučuje použitie peniaze na iný účel ako je uvedený v zmluve a už vôbec nie na zaplatenie dlhu svojich rodičov im vyplývajúci z kúpnej zmluvy. Je zarážajúce, aby pravidelné toky peňazí plynúce na účet žalobkyne (jeden účet ako spoločný s manželom a druhý ako účet výlučne jej) vo výške 19.500,- Sk mesačne mali u nej vyvolať dojem, že sú príjmom jej matky za mesiac výkonu účtovníctva. Žalovaná musela byť natoľko rozumná, že musela vedieť, že takéto výplaty za vedenie účtovníctva od žalobcu sa zarábajú za kalendárny rok za vedenie účtovníctva a nie za mesiac pre jednu konkrétnu firmu, veď z výpisu účtu videla pravidelné sumy a aj to odkiaľ prichádzajú peniaze, že sú od žalobcu. Okrem uvedeného jej muselo byť minimálne podozrivé, že jej matka nemá zriadený žiadny účet a že pritom peniaze posielala na účty iných subjektov, nie len jej ale aj p. U. I..

3.3. Žalobca poukazuje na to, že hneď boli peniaze obratom z účtov vyberané. Ak je teda pravda, že žalovaná ich dávala matke, keď prišla, a teda peniaze vybrala a dala jej ich, tak potom sa matka musela samozrejme po poukázaní peňazí na účet aj v bydlisku zdržiavať. Bola už aj tu teda možnosť komunikovať s matkou o sumách a výberoch a o jej trestnej minulosti, čo musela jednoznačne žalovaná mať vedomosť o svojej matke, už len z doručovanej pošty z polície, trestných súdov a odsudzujúcich predchádzajúcich rozsudkov, ktoré jej prichádzali na tú istú adresu do O. S.. Sama L. B. vo svojich listoch potvrdila, čo písala na súd potvrdila, že iné bydlisko a ani inú adresu na doručovanie nikdy nemala, teda len adresu v O. S.. Aj písomná korešpondencia s BaŠ INVEST, s.r.o. bola vedená len do O. S., kde v dome bývala aj žalovaná.

3.4. Okresný súd výslovne pripustil, že žalovaná zanedbala náležitú starostlivosť a aktivitu, aby ukracujúci úmysel dlžníka (teda svojej matky) rozpoznala, ale podľa jeho názoru žalovanej nemožno toto zanedbanie za danej situácie pričítať. Právna úprava však s takouto možnosťou nepočíta, pretože je výslovne na vrub žalovanej, že nevynaložila žiadnu náležitú starostlivosť a aktivitu, aby sa o úmysle svojej matky ukrať pohľadávku veriteľa dozvedela. V konečnom dôsledku z účtu žalovanej bola vrátená pôžička vo výške 30.000,- Sk žalovanému, ktorú si požičala. Z výpisov z účtov, kde jej matka posielala peniaze, bolo zreteľné jasné, že peniaze idú od BaŠ INVEST, s.r.o, takže práve naopak tvrdenia žalovanej že žalovaná subjekt žalobcu nepozná sú klamlivé. To sú jasné dôkazy, ktoré súd nesprávne vyhodnotil, musela teda o existencii subjektu žalobcu vedieť.

3.5. Žalobca poukazuje aj na platnú judikatúru, podľa ktorej, ak sa má osoba blízka dlžníkovi v zmysle § 42a ods. 2 Obč. zák. ubrániť odporovacej žalobe, musí preukázať, že úmysel dlžníka ukrať veriteľa nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať, a to aj v prípade, ak dlžník uzatvorením odporovacej zmluvy alebo urobením odporovaného úkonu v jej prospech plní morálnu alebo právnu povinnosť, zo zákona, zo zmluvy, alebo z iného právneho dôvodu, (rozsudok NS ČR z 23. mája 2001, sp.zn. 21Cdo 1912/2000, 5Cdo/188/2010 - rozsudok NS SR z 23. novembra 2011). Úspešná obrana dlžníkovi blízkej osoby podľa § 42a ods. 2 OZ spočíva nielen v jej tvrdení, že o úmysle dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrať veriteľa nevedela a ani nemohla vedieť, ale aj v tvrdení a preukázaní, že vyvinula náležitú starostlivosť na poznanie takéhoto úmyslu dlžníka. Odkaz na to, že otec povedal, že ak chce mať dom musí si ho kúpiť a že ona neriešila, prečo sa jej má dom darovať, čo vo svojej prvej výpovedi aj potvrdila, takýto dôkaz nenahrádza. Žalobca je toho názoru, že ak by žalovaná v skutočnosti zaplatila aj kúpnu

cenu za žalovaných za odkúpený dom, nezbavuje ju to povinnosti preukázať akú náležitú starostlivosť vynaložila na to, aby sa o úmysle svojej matky ukrátiť pohľadávku veriteľa dozvedela, resp. musela by preukázať, že ani pri vynaložení náležitej starostlivosti sa o úmysle svojej matky nemohla dozvedieť. Bližšie sa k tejto otázke žalobca v priebehu konania vyjadril písomne vo svojich podaniach a prednesoch na pojednávaní, na ktoré zároveň týmto odkazuje, (nestačí sa brániť zaplatením kúpnej ceny).

3.6. Žalobca sa vzhľadom na uvedené skutočnosti nestotožňuje s názorom súdu, že darovanie nehnuteľností bolo ekvivalentným plnením za zaplatenú kúpnu cenu, lebo nepreukázalo sa ani jednoznačne v konaní, že kúpna cena bola zaplatená tak, ako to tvrdila žalovaná, pričom ani keby tomu tak bolo, nezbavuje to žalovanú povinnosti preukázať čo urobila preto, aby sa dozvedela o úmysle svojej matky ukrátiť pohľadávku veriteľa, a teda zároveň preukázať, že ani pri vynaložení náležitej starostlivosti sa o úmysle svojej matky nemohla dozvedieť. Okrem toho darovanie je bezodplatný právny úkon a ekvivalentné plnenie sa berie do úvahy pri odplatných zmluvách. To, že prevodcom, teda darcom bol aj U. vyplynulo zákonite z právnej úpravy, keďže dom bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, lebo kúpiť mohli manželia len do BSM. Úvaha súdu o tom, že platil U. nájom za dom, nebola v konaní ničím podložená, ani nebola v konaní predložená žiadna nájomná zmluva, táto otázka totiž nebola v konaní vôbec nastolená a teda nebola ani riešená, nie je preto zrejme na základe čoho okresný súd k takejto úvaha dospel. Žiadny takýto dôkaz neobdržal ani žalobca v konaní, tu došlo k jasnému tzv. dotváraniu skutkového stavu súdom, čo je nezákonné. V konečnom dôsledku, ak chcel okresný súd rozhodnúť tak, ako rozhodol, mohol prejudikovať vec už skôr, čím by aj trovy na oboch stranách boli na konanie nižšie.

3.7. Dĺžoba, ktorú má matka žalovanej je vymáhaná v exekučnom konaní a súdny exekútor je viazaný zákonnými limitami pre vymáhanie pohľadávky spôsobom zrážky z dôchodku povinnej vo výške 100,-eur mesačne, pričom z toho sa uspokojujú aj trovy súdneho exekútora, takže reálne takýmto spôsobom nevyožiteľná. Preto musel aj žalobca pristúpiť k odporovacej žalobe. Pričom máme za to, že všetky podmienky k podaniu odporovacej žaloby sa naplnili, čo v konečnom dôsledku konštatoval aj okresný súd vo svojom odôvodnení po vyhlásení rozsudku, hoci v písomnom rozhodnutí tvrdí, že žaloba nie je dôvodná. Darovaním došlo k ukráteniu pohľadávky veriteľa. Okresný súd v M. sa súdnym rozhodnutím výrazne odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe v prípade odporovacích žalôb, a to bez jasného a presvedčivého odôvodnenia. Skutkový stav bol zistený a posúdený súdom prvého stupňa nesprávne, preto nemohol súd ani po právnej stránke správne rozhodnúť.

3.8. V rámci námietok proti výroku o trovách konania poukazuje na to ako nárast trov zavinila žalovaná svojou pasivitou v konaní a neúčastou na pojednávaniach, ale i na to, že doposiaľ okresný súd nereagoval na emailovú žiadosť o vyňatie nezákonného dôkazu, ktorý predložil JUDr. Moravec proti právnej zástupkyňi JUDr. Kocandovej.

3.9. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 388 CSP a ust. § 396 CSP, a to že o určenie právnej neúčinnosti darovacej zmluvy vyhoví.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu uviedla, že považuje napadnutý rozsudok za vecne a právne správny. V plnom rozsahu sa pridržiava svojich ústnych a písomných podaní. Právna zástupkyňa žalobcu splieta nepodstatné a nepravdivé konštrukcie, ktoré majú za cieľ iba jedno, zahmlieť neopodstatnenosť podanej odporovacej žaloby tvrdeniami a pseudodôkazmi, založenými na fikcii. Spôsob a podmienky kúpy domu (spôsob úhrady kúpnej ceny bol vecou kupujúcich, obsah kúpnej zmluvy je účastníkom sporu známy a zodpovedá jej poslaniu - prevodu medzi predávajúcim a kupujúcimi, špekulatívna analýza obsahu kúpnej zmluvy) nemajú nič spoločné s meritom žalobného návrhu. Považuje za nepravdivé a vykonštruované tvrdenia žalobcu, že žalovaná pozná navrhovateľa a konateľov spoločnosti BaŠ Invest, spol. s r.o. a že jej navrhovateľ poskytol pôžičku 30.000,- Sk, pričom je pravdou, že sa s nimi nikdy nestretla. Pôžička, ktorú navrhovateľ účelovo podsúva pani S. bola v skutočnosti poskytnutá matke žalovanej p. L. B. v čase, keď p. B. pre žalobcu ešte pracovala. Všetko ostatné, uvedené v odvolaní žalobcu je úmyselne zavádzajúce, spôsob vyberania peňazí z účtu, výška vybraných súm odporkyňou a podobne je právne nepodstatné, nakoľko ide o oprávnené narábanie vlastníka účtu s peniazmi na ňom uloženými. Peňažné čiastky, ktoré odporkyňa z účtu vyberala a odovzdávala matke podľa jej požiadaviek, ako aj platby za K. a ostatné sú osobnou vecou vlastníka účtu a taktiež nie sú predmetom sporu. Žalovaná do pozornosti odvolacieho súdu dáva i to, že :

4.1. Časový priebeh jednotlivých podstatných transakcií (presne označených od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, kúpnej zmluve, úhrade kúpnej ceny, darovacej zmluvy, uznesenia o začatí trestného stíhania, o vznesení obvinenia, podanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia) je rozhodujúci a relevantný pre predmetnú vec. Nehnutelnosť bola prevedená na žalovanú darovacou zmluvou dňa 30.3.2006 a trestné stíhanie voči L. B. bolo vznesené až dňa 25.9.2007. Preto nie je dôvod na podanie odporovateľnej žaloby a keďže nebola naplnená skutková podstata podľa ustanovenia § 42a ods. 2 Obč. zák. pre nedostatok úmyslu, a teda aj vedomosti o ňom, podaná odporovacia žaloba nie je dôvodná. Realizovaný prevod vlastníckeho práva týmto darovaním preukázateľne nie je úmyselným právnym úkonom, majúcim za cieľ ukrátenie veriteľa. Občiansky zákonník vyžaduje, aby odporovateľný právny úkon bol urobený s úmyslom ukrátiť veriteľa, a tento by musel byť druhej strane preukázateľne známy. S poukazom na vyššie uvedené je preukázané, že úmysel ukrátiť veriteľa ani znalosť o ňom neexistuje. Ani jedno tvrdenie žalobcu, poukazujúce na „Vzťah žalovanej k matke a vedomosť o jej úmysle ukrátiť pohľadávku veriteľa“ nepreukazuje vedomosť žalovanej o nejakom trestnom počínaní svedkyne L. B. ani o pôvode peňazí, poukazovaných na účet manželov S.. Ide o tvrdenia bez akéhokoľvek doloženého dôkazu.

4.2. Žalovaná vyjadruje svoj absolútny nesúhlas so všetkými spochybneniami navrhovateľa, uvedenými v rozsudku. Nesúhlasí s námietkami o inom odôvodnení rozhodnutia pri jeho vyhlásení. Poukazuje na prepis zvukového záznamu z konania pre súdom prvej inštancie.

4.3. Návrh žalobcu na nepriznanie trov advokátovi žalovanej s aplikáciou ust. § 257 CSP sa vyjadrovať nechce, považuje ho za osobný. Rozhorčenie prejavené v odvolaní právnou zástupkyňou žalobcu skutočne nie je na mieste, lebo „máme vážne podozrenie že boli vyvolané umelo“. Skutkovému stavu zodpovedajúca korešpondencia je súčasťou spis. Teóriu zvoleného obhajcu z iného mesta než má bydlisko žalovaná považujeme za zvrátenú, nakoľko to nemá nič spoločné s právom účastníka na výber právneho zástupcu.

4.4. Navrhuje preto, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil a zaviazal žalobcu znášaním trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) pre vecným preskúmaním napadnutého rozsudku podľa ust. § 382 CSP výzvou z 12.2.2018 vyzval sporové strany, aby sa písomne vyjadrili k možnej aplikácii právnych záverov vyplývajúcich zo zverejneného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. marca 2017 sp.zn. 5Obdo/4/2016, uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č.14/2017, podľa ktorého:

„I. Blízka osoba dlžníka sa môže žalobe podľa § 42a OZ účinne ubrániť, ak hodnoverným spôsobom preukáže, že v súvislosti s odporovaným právnym úkonom postupovala s takou náležitou starostlivosťou, aby ukracujúci úmysel rozpoznala, alebo sa o ňom aspoň mohla dozvedieť.

II. Z hľadiska posúdenia požiadavky vynaloženia náležitej starostlivosti zo strany blízkej osoby dlžníka, nemôže odkaz na vzájomnú dôveru medzi blízkymi osobami nahrádzať dôkaznú povinnosť žalovanej strany preukázať vynaloženie určitých konkrétnych úkonov náležitej starostlivosti tak, ako to predpokladá ust. § 42a OZ.

.....zákon ukladá blízkym osobám dlžníka povinnosť vynaloženia náležitej starostlivosti smerujúcej k rozpoznaní úmyslu dlžníka odporovaným úkonom ukrátiť veriteľa. Dovolací súd je toho názoru, že konanie žalovanej v súvislosti s uzatvorením odporovanej darovacej zmluvy nesvedčí o jej snahe zistiť, alebo sa aspoň dozvedieť o úmysle otca (dlžníka) ukrátiť veriteľa. Žalovaná nepreukázala, že by v tejto súvislosti vyvinula takú relevantnú činnosť, z výsledkov ktorej by mohla ukracujúci úmysel otca (dlžníka) rozpoznať, alebo sa o ňom aspoň dozvedieť. Navyše žalovaná v konaní ani netvrdila, že by takúto činnosť v čase uskutočnenia odporovaného úkonu vôbec vyvinula.

Dovolací súd je tiež toho názoru, že z hľadiska posúdenia požiadavky vynaloženia náležitej starostlivosti zo strany žalovanej, ako osoby blízkej dlžníkovi, nemôže obstať jej obrana len s poukazom na dobré vzájomné vzťahy v rodine a dôveru medzi rodičom ako darcom a dieťaťom ako obdarovaným, pretože odkaz na vzájomnú dôveru medzi blízkymi osobami nemôže nahrádzať dôkaznú povinnosť žalovanej strany preukázať vynaloženie určitých konkrétnych úkonov náležitej starostlivosti tak, ako to predpokladá

ust. § 42a OZ. V tejto súvislosti možno prisvedčiť dovolateľovi, že rozsudok odvolacieho súdu obsahuje protirečenie v tom smere, že na jednej strane odvolací súd uvádza, že sa vyžadoval aktívny prístup žalovanej vo vzťahu k zisteniu veriteľa otca, či jeho dlhov a na druhej strane, že tento aktívny prístup žalovanej nebol potrebný, keďže otcovi plne dôverovala. Náležitá starostlivosť vyžaduje určitú aktivitu nadobúdateľa z odporovateľného právneho úkonu, k zisteniu úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa v čase uzatvárania odporovateľného právneho úkonu. Obranu žalovanej, odôvodnenú len dôverným vzťahom k otcovi a skutočnosťou, že ak by sa aj na niečo svojho otca spýtala, tak by sa nič nedozvedela, nie je možné v zmysle § 42a OZ považovať za úspešnú obranu proti odporovaniu právneho úkonu uzavretému s otcom žalovanej. Zákon u nej ako blízkej osoby totiž v tomto prípade vedomosť úmyslu ukrátiť veriteľa predpokladá a na úspešnú obranu proti odporovateľnosti vyžaduje vynaloženie náležitej starostlivosti na poznanie tohto úmyslu.“

6. Žalovaná v písomnom vyjadrení doručenom odvolaciemu súdu 23.2.2018 uviedla, že :

6.1. Obdobie roku 2006 sa nieslo v rodine dlžníka L. B. a U. B. v znamení potláčaných manželských nezhôd. Z dôvodov osobného odcudzenia, ako aj pracovných dôvodov zdržiavala sa L. B. takmer sústavne v S., čo sa ukázalo byť na úkor ich jedinej dcéry a manžela. Situácia vyústila do stavu, kedy došlo k vzájomnému odcudzeniu L. B. a ostatných členov domácnosti, k strate komunikatívnosti a schýľovalo sa k rozvodu manželstva. Za tohto stavu veci zhodli sa manželia B., že odkúpia nehnuteľnosť - rodinný dom s prísl., v ktorom ako rodina bývali od zamestnávateľa U. B. - M. A. O., X..O., a darovacou zmluvou nehnuteľnosti prevedú pre potreby rodiny S. ako spoločný prejav k dcére. Nakoľko však manželia B. nedisponovali kúpnu cenou na odkúpenie nehnuteľnosti, k odkúpeniu nehnuteľností došlo za už popísaných okolností s finančnou spoluúčasťou manželov S.. Všetky tvrdenia sú vydokladované v súdnom spise. U. B. dňa X.XX.XXXX zomrel. Žalovaná je jediným dieťaťom manželov B., tak že tento právny úkon - darovanie - nemohol u žalovanej vzbudiť žiadne podozrenie.

6.2. Obsah darovacej zmluvy postráda štandardné kvalifikované vecné bremeno doživotného bývania a užívania nehnuteľnosti v prospech darujúcich. Je to dôkaz že darujúci boli rozhodnutí podniknúť kroky k zániku manželstva rozvodom, a preto o vecné bremeno ani neusilovali. Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX X XX bola medzi M. O. O., X..O.. a stavebnými sporiteľmi: O. S. a Q. S. uzavretá už 21.10.2004. Darovacia zmluva bola uzavretá medzi účastníkmi U. B., L. B. a obdarovanou: Q. B. dňa 30.3.2006, trestné stíhanie L. B. započalo 25.9.2007. Z týchto dátumov je zjavné, že žalovaná nemohla mať vedomosť o potenciálnom úmysle dlžníčky - darujúcej týmto ukrátiť pohľadávku veriteľa. Aj podľa názoru prvostupňového súdu nemala žalovaná ako zistiť ani pri náležitej starostlivosti sa dozvedieť alebo rozpoznať skutočnosť, že v čase uzatvorenia darovacej zmluvy mohla jej matka v tomto smere konať v úmysle ukrátiť veriteľa. V ostatnom sa v plnom rozsahu pridržiava obsahu doterajších podaní.

7. Žalobca v odpovedí na výzvu odvolacieho súdu uviedol, že na predmetnú právnu vec je v plnom rozsahu možné aplikovať právne závery vyplývajúce zo zverejneného rozhodnutia NS SR zo dňa 30.03.2017 sp. zn. 5 Obdo/4/2016, uverejneného v Zbierke stanovísk NSSR a rozhodnutí súdov SR pod č. 14/2017.

8. Na prejednanie podaného odvolania odvolací súd podľa § 385 ods. 1 CSP nariadil pojednávanie na deň 15.3.2018. Pre účely prieskum napadnutého rozsudku v zmysle zásad daných aplikáciou ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP mal na zreteli potrebu zopakovania dokazovania. Okrem už vyššie uvedenej realizácie výzvy odvolacieho súdu (podľa § 382 CSP) doručoval preto odvolací súd sporovým stranám, či ich zástupcom aj predvolanie na toto pojednávanie. Predvolanie na pojednávanie bolo doručené zástupcovi žalobcu 27.2.2018 a žalovanej i jej právneho zástupcovi totožne 19.2.2018.

9. Zástupca žalobcu dňa 6.3.2018 doručil odvolaciemu súdu podanie, ktorým žiadal o odročenie nariadeného pojednávania z dôvodu jeho hospitalizácie a práceneschopnosti, ktorá mu neumožňuje účasť na pojednávaní. Ešte v ten istý deň mu odvolací súd na ním oznámenú elektronickú adresu oznámil, že žiadosti o odročenie pojednávania nebolo možné vyhovieť, pretože pre to neboli splnené zákonné podmienky upravené v ustanovení § 183 ods. 1 CSP. Odvolací súd poukázal na to, že predvolanie na pojednávanie aj s výzvou odvolacieho súdu mu bolo doručené ešte 19.2.2018, teda s dostatočným časovým predstihom pred termínom nariadeného pojednávania. Súčasne odvolací súd zdôraznil, že podľa predloženého potvrdenia o práceneschopnosti je žiadateľ neschopný práce od

21.2.2018. Ustanovenie § 183 ods. 1, 2 CSP v spojení s ustanovením § 16 ods. 1, 2 Zákona o advokácii a § 17 ods. 1 Zákona o advokácii vytvára konštrukciu, že ak je strana zastúpená advokátom, a tento požiadava o odročenie termínu pojednávania z dôvodu existencie prekážky na jeho strane, vždy od neho možno spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Z uvedeného pravidla existujú len dve výnimky:

a) existencia dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a súčasne

b) advokát súdu preukáže, že strana odôvodnene trvá na zastúpení týmto advokátom.

Pretože takéto výnimky z uvedeného pravidla z obsahu spisu, či z vyššie uvedeného času doručenia predvolania na pojednávania a času vzniku dôvodov brániacich účasti na pojednávaní nevyplývajú, odvolací súd žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovel.

10. Aj samotnej žalovanej bolo oznámené, že jej právnomu zástupcovi bolo dané na vedomie, že jeho žiadosť o odročenie pojednávania nebola kladne vybavená, pretože neboli pre to splnené zákonné podmienky.

11. Žalovaná odvolaciemu súdu písomne oznámila, že keď príde na pojednávanie, nebude vypovedať bez jej advokáta, pretože on má jej veľkú dôveru.

12. Pozornosti odvolacieho súdu neušlo ani to, že v písomnej plnej moci, ktorá je obsahom spisu, je výslovne zaznamenané aj to, že žalovaná splnomocnila JUDr. Moravca na zastúpenie v konaní aj s tým, že súhlasila s tým, aby si tento pre úkony splnomocnil alebo poveril substitučného právneho zástupcu. Aj táto skutočnosť, ktorá vyplýva z písomnej plnej moci viedla odvolací súd k tomu, že dospel k záveru, že niet dôvodu na odročenie pojednávania, ale že môže prejednať vec aj v neprítomnosti žiadateľa o odročenie pojednávania.

13. Podobne odvolací súd nevyhovel aj žiadosti o odročenie pojednávania podanej žalobkyňou elektronickým podaním doručeným odvolaciemu súdu 14.3.2018. Aj v tomto prípade odvolací súd s odkazom na ust. § 183 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 16 ods. 1, 2 Zákona o advokácii a § 17 ods. 1 Zákona o advokácii nevyhovel žiadateľovi o odročenie pojednávania.

14. Na odvolacom pojednávaní dňa 15.3.2018 odvolací súd v rámci zopakovania dokazovania listinnými dôkazmi v zmysle ust. § 378 ods. 1 CSP za splnenia podmienok daných ustanovením § 204 CSP poukázal na obsah listín, ktoré sú obsahom spisu, a ktoré boli v prvoinštančnom konaní v prípade ich predkladania jednou sporovou stranou doručované aj druhej strane. Preto odkázal na obsah listín.

- uznanie dlhu Ľ. B. z 3.8.2004 s pripojenými čestnými prehláseniami Ľ. I. a A. Š.,

- výpis z účtu v Ľ. S., X.O., spoločnosti BaŠ INVEST, s.r.o. z augusta 2004 s údajom o úhrade sumy 50.000,- Sk Ľ. B.I.,

- zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z 21.10.2004,

- obsah z výpisov z účtu na meno O. S. za obdobie od 14.2.2002 do 17.3.2004, z ktorých vyplýva, že v uvedenom období v 27 prípadoch bolo poukázaných z účtu veriteľa na účet O. S. po 19.500,- Sk,

- kúpna zmluva zo 4.1.2006, zavkladovaná pod V 842/2006, podľa ktorého nehnuteľnosti sa kupovali za kúpnu cenu 349.290,- Sk,

- výpis zo sporožirového účtu, podľa ktorého bola suma 349.290,- Sk v januári 2006 poukázaná na účet predávajúceho, uvedený v úvodnej časti kúpnej zmluvy,

- obsah darovacej zmluvy z 30.3.2006, zavkladovanej pod A. XXXX/XXXX, podľa ktorého sa nehnuteľnosti nadobúdané vyššie uvedenou kúpnu zmluvou prevádzali bezodplatne do vlastníctva žalovanej a podľa čl. 3 uvedenej zmluvy darcovia vyhlásili, že na predmete daru neviaznu žiadne dlhy, záväzky, ani vecné bremená,

- odpis z registra trestov pani Ľ. B.I. svedčiaci o opakovaných viacnásobných odsúdeniach za majetkovú trestnú činnosť,

- uznesenie o začatí trestného stíhania zo 6.3.2007,

- uznesenie o vznesení obvinenia Č.A.:L.-XXX/OEK-S.-XXXXKk H. XX.X.XXXX,

- obsah trestného rozkazu XT/XXX/XXXX-XXX zo 17.4.2009,

- obžaloba podaná 22.8.2008 s oznámením o podaní žaloby,

- list zástupcu žalobcu z 28.10.2007 o uplatnení nároku na náhradu škody trestnom konaní,

- rozsudok Okresného súdu S. z 18.1.2011 4T/144/2008 o uznaní viny s uloženým trestom a aj s povinnosťou Ľ. B. nahradiť škodu spoločnosti žalobcu vo výške 17.948,44 eur, aj s poukazom na dôvody

uvedeného rozsudku o viacnásobnom odsúdení za trestnú činnosť obdobného charakteru, ale aj na skutočnosti uvedeného rozsudku, že na náhradu škody zaplatila Ľ. B. už sumu 50.000,- Sk,

- rozsudok Krajského súdu S. XTo/XX/XXXX z 8.12.2011,
- záznam z rokovania z 12.4.2013, podľa ktorého Ľ. B. sa zaviazala dlžobu pre veriteľa uhradiť do 30.9.2013,
- upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie a exekučný príkaz vo veciach vedených na exekútorskom úrade pod sp.zn. K. XX/XXXX z 30.7.2012 a z 21.8.2012,
- potvrdenie spoločnosti žalobcu z 18.9.2015 o tom, že na dlh bolo zaplatených do dátumu vydania potvrdenia 2.304,35 eur,
- správa o stave exekučného konania podaná exekútorským úradom 13.10.2016 tak, ako je v spise, vrátane jej príloh.

15. Odvolací súd na označenom pojednávaní oboznámil aj pripojený spis Okresného súdu M. sp. zn.: XXD/XXX/XXXX i spis sp.zn. XD/XXXX/XX.

16. Odvolacieho pojednávania sa zúčastnila žalovaná, ktorá však neposkytla odvolaciemu súdu žiadanú súčinnosť a neodpovedala na odvolacím súdom položené otázky. Nedala odpoveď na to, akým spôsobom si dohodla vzťah s rodičmi, keď ona a jej manžel mali platiť kúpnu cenu za nadobúdané nehnuteľnosti podľa kúpnej zmluvy, či malo ísť o pôžičku alebo aký iný právny vzťah založili. Neodpovedala ani na otázku, či mala vedomosť o trestných stíhaniach matky, ktoré vyplynuli z odpisu z registra trestov a či vedela aj to, že matka bola vo výkone trestu odňatia slobody v minulosti, ani na to, akým spôsobom matka použila peňažné prostriedky, ktoré posielala z účtu žalobcu na účet jej manžela po 19.500,- Sk mesačne. Odmietla odpovedať aj na to, aký je stav dlhu jej matky vo vzťahu k žalobcovi. Následne odvolací súd odročil pojednávanie na deň 10.4.2018.

17. Výzvou zo dňa 19.3.2018 odvolací súd oznámil sporovým stranám (ich právnym zástupcom), že dňa 15.3.2018 bolo realizované pojednávanie v neprítomnosti zástupcov sporových strán za splnenia procesných podmienok daných aplikáciou ust. § 183 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 16 ods. 1, 2, § 17 ods. 1 Zákona o advokácii tak, ako o tom boli upovedomení v odpovediach na ich žiadosti o odročenie pojednávania. Odvolací súd im v prílohe doručil rovnopis Zápisnice o pojednávaní zo dňa 15.3.2018, z ktorej vyplýva okrem iného:

- obsah realizovaného zopakovaného dokazovania odvolacím súdom,
- účel a dôvod odročenia pojednávania na deň 10.4.2018.

V zmysle odročujúceho uznesenia dal sporovým stranám aj týmto na vedomie, že v nadväznosti už na obsah výzvy v zmysle ust. § 382 CSP im poskytuje možnosť realizovať i v písomnej forme stanovisko k dokazovaniu na odvolacom súde, k právnej stránke veci i na zhrnutie svojich návrhov. Opätovne v tejto súvislosti dával do pozornosti bod I. výzvy zo dňa 12.2.2018 v zmysle ust. § 382 CSP. Poskytol možnosť sporovým stranám doručiť odvolaciemu súdu písomné stanovisko, s tým, že nový termín pojednávania určil na deň 10.4.2018.

18. Žalovaná doručila súdu fotokópiu notárskej zápisnice C. XXX/XXXX, C. XXXXX/XXXX, C. XXXXX/XXXX o osvedčení vydržania pozemkov v k.ú. O. S. parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX. Požiadala opätovne o odročenie pojednávania. Jej žiadosti o odročenie pojednávania nebolo vyhovené, v zásade na základe dôvodov podobných ako v predchádzajúcom pojednávaní. Odvolací súd mal za to, že mal splnené zákonné podmienky na prejednanie veci 10.4.2018 v neprítomnosti žalovanej i jej právneho zástupcu. Žalovaná mala aj vzhľadom na vyššie uvedené úkony súdu v odvolacom konaní poskytnutú reálnu možnosť využiť všetky svoje procesné práva. Nevyhovenie žiadosti o odročenie pojednávania bolo oznámené žalovanej i zástupcovi žalovanej na nimi označené i využívané elektronické adresy. Na takúto adresu mu bolo doručené i vyjadrenie žalobcu (viď ďalej body 19 - 22 týchto dôvodov rozhodnutia).

19. Žalobca na výzvu odvolacieho súdu po pojednávaní zo dňa 15.3.2018 odpovedal písomne a aj prednesom na pojednávaní dňa 10.4.2018. Poukázal na to, že odvolací súd na pojednávaní dňa 15.3.2018 zopakoval dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že boli splnené všetky zákonné podmienky na podanie odporovacej žaloby. Žalovaná opakovane potvrdila, že nevynaložila žiadnu náležitú starostlivosť k tomu, aby sa dozvedela o ukracujúcom úmysle svojej matky a v konečnom dôsledku ani svojho otca. V čase podpisovania darovacej zmluvy boli U. B. a Ľ. B. manželmi. Predmet darovania bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, takže obaja museli podpísať darovaciu zmluvu, ktorou previedli majetok na ich dcéru Q. S.. Bezpodielové vlastníctvo manželov alebo zúžené notárskou

zápisnicou. Pre posúdenie skutkového stavu veci nie je relevantné, či sa chceli alebo nechceli manželia B. rozviesť. V čase darovacej zmluvy existoval už dlh z protiprávnej činnosti matky žalovanej, jeho existenciu ona sama potvrdila uznaním dlhu dňa 3.8.2004, z ktorého aj dlžníčka plnila po jeho uznaní dňa 18.8.2004 vo výške 50.000,- Sk vtedajšej meny. Poukazuje na už niekoľkokrát v konaní uvádzané skutočnosti o vedomosti dlžníčky vrátiť dlh, o tom že bola uznaná vinnou z trestnej činnosti a že na škodu cudzieho majetku seba obohatila, tým že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu. Súd ju preto uznal vinnou z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona. Opakuje, to čo už uviedla v podanom odvolaní. Stotožňuje sa s rozhodnutím NS SR zo dňa 30.3.2017 sp.zn. 5Obdo/4/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 14/2017. Žalovaná aj v konaní pred odvolacím súdom potvrdila to, čo uviedla pred súdom prvého stupňa, Neodvolávala sa ani na vzájomnú dôveru medzi blízkymi osobami, v konečnom dôsledku ani vzájomná dôvera by nenahradila jej dôkaznú povinnosť preukázať vynaloženie určitých úkonov náležitej starostlivosti tak, ako to predpokladá ust. § 42a OZ (zvuková nahrávka presne potvrdzuje jej výpoveď). Žalovaná sa odmietala vyjadriť k viacerým otázkam, ktoré jej kládol odvolací súd. Nechcela uviesť ani zostatok dlhu ku dňu pojednávania. Ten ku dňu 3.4.2018 pre oprávneného predstavuje 18.393,18 eur, vymožené pre oprávneného predstavuje 5.396,40 eur, zostatok pre oprávneného predstavuje 12.996,78 eur. Okrem toho trovy exekúcie predstavujú 3.493,79 eur, vymožené bolo 428,31 eur, zostatok predstavuje 3.065,48 eur. Vykonáva sa spôsob exekúcie zrážkami z dôchodku povinnej, iný majetok nemá, má ešte jedno exekučné konanie. Z mesačnej splátky dôchodku sa dostáva oprávnenému len 90,74 eur mesačne.

20. Podľa žalobcu z vykonaného dokazovania odvolacím súdom bolo opakovane potvrdené, že dlhy mal aj p. B., pričom nemožno opomenúť ani to, že aj L. B., teda matka žalovanej sa zbavovala majetku tak, že v dedičskom konaní po B. T. ona nenadobúda žiaden majetok, ale ten, ktorý by zákonne nadobudnúť mohla, prenechala dobrovoľne na základe dedičskej dohody inej dedičke (inak uvedené nechcela, aby na ňu bol vedený žiaden majetok). Inak všetky tvrdenia žalovanej vo vyjadrení k odvolaniu, ktoré používa na svoju obranu sú vyslovene účelové, s cieľom vyhnúť sa prípadnému predaju domu.

21. Žalobca preto navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 388 CSP a ust. § 396 CSP a to tak že určí, že darovacia zmluva uzavretá 30.3.2006 medzi darcami U. B. a L. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX/X, O.Š. S., ktorou bol na obdarovanú Q. S., rod. B., nar. X.X.XXXX, bytom O.É. S., A. XXX/X prevedený rodinný dom súp. číslo XXX, postavený na pozemku p.č. XXXX/XX a zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. O. S. je voči žalobcovi právne neúčinná. Navrhuje priznať žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %, a to trov prvostupňového aj odvolacieho konania. V prípade, že by krajský súd rozhodol v neprospech žalobcu, navrhuje, aby žalovanej strane nepriznal náhradu trov konania, pretože tieto vznikali na oboch stranách konania, samotná žalovaná svojou neúčastou na pojednávaniach prispela k dĺžke súdneho konania a teda aj nárastu trov na oboch stranách konania. Tiež je v rozpore s dobrými mravmi, aby žalovaná mala aj trovy konania, ak bolo v konaní preukázané, že vybrala z účtov peniaze, ktoré pochádzali z trestnej činnosti a patrili žalobcovi. Právneho zástupcu si mohla zvoliť aj z miesta svojho bydliska, čím by trovy boli značne nižšie. Vzhľadom na konkrétne okolnosti daného prípadu výnimočne náhradu trov konania žalovanej nepriznal v súlade s ust. § 257 CSP.

22. Žalovaná na uvedené vyjadrenie žalobcu a k vykonanému dokazovaniu pred odvolacím súdom dňa 15.3.2018 odpovedala podaním z 8.4.2018, v ktorom uviedla, že popiera tvrdenie žalobcu že, citujem : „... žalovaná nevynaložila žiadnu náležitú starostlivosť k tomu, aby sa dozvedela o ukracujúcom úmysle svojej matky a v konečnom dôsledku ani svojho otca“. V tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že nehnuteľnosť bola prevedená na odporkyňu darovacou zmluvou dňa 30.3.2006 a trestné stíhanie proti L. B. bolo vznesené až dňa 25.9.2007. Až vtedy sa žalovaná najskôr mohla dozvedieť o protiprávnom konaní svojej matky. Tiež zotrváva na doterajších stanoviskách, že nebola naplnená skutková podstata podľa ustanovenia § 42a ods. 2 Obč. zák. pre neexistenciu úmyslu, a teda aj vedomosti o ňom. Realizovaný prevod vlastníctva k nehnuteľnostiam nezakladal za cieľ ukrátenie veriteľa. Popiera vedomosť žalovanej o trestnej činnosti svojej matky, nakoľko sa o nej nemala možnosť ani pri náležitej starostlivosti aj vzhľadom k odlúčenosti matky od rodiny mimo miesta spoločného bydliska a tým k ich vzájomnej sporej komunikácii ako dozvedieť. Samotné používanie bankového účtu žalovanej na príjem peňažných čiastok bolo zo strany žalovanej gestom ústretovosti dcéry voči matke bez akéhokoľvek postranného úmyslu, keďže táto nemala založený vlastný bankový účet, povinnosť ktorého ho mať zákon neukladá. Toto ostatne vyplýva z kontextu priebehu prevodu nehnuteľnosti, podrobne popísanej

a zdokumentovanej vo vyjadreniach žalovanej. Pokiaľ ide o vzdanie sa dedičstva p. L. B., rod. T. po poručiťke B. T. v prospech sestry p. B. W. T., poukazuje na to, že v Osvedčení o dedičstve XD/XXXX/XX, Q. XX/XX pojatá dohoda dedičov súrodencov, ktorá je v dedičskom vyporiadaní častá, preto sotva možno usudzovať na úmyselný krok smerujúci k ukráteniu veriteľa. Argumentácia tohto druhu poukazuje na nedostatok iných možností žalobcu bez ohľadu na skutočnú pravdu. S poukazom na vykonané dokazovanie má za to, že v súvislosti s odporovaným právnym úkonom postupovala žalovaná s náležitou starostlivosťou, aby ukracujúci úmysel rozpozнала, alebo sa o ňom aspoň mohla dozvedieť. Na existenciu takého úmyslu nejestvovali žiadne indície tak že k takému zisteniu nemohlo dôjsť, najskôr až po 25.9.2007, kedy sa žalovaná mohla o ukracujúcom úmysle vôbec dozvedieť. K právnemu úkonu, ktorý by právne zakladal odporovateľnosť došlo 30.3.2006. Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal žalovanej náhradu trov konania vo výške 100 % trov odvolacieho konania.

23. Aj po uvedených úkonoch odvolací súd konštatuje, že účelom inštitútu odporovateľnosti je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými zmenšuje svoj majetok (veci, práva, pohľadávky) na úkor veriteľa. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe, ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, ako by k tomuto úkonu vôbec nedošlo. Z ust. § 42a ods. 2 Obč. zák. (citovaného v dôvodoch rozhodnutia súdu prvej inštancie) vyplýva, že odporovateľným je taký právny úkon dlžníka, ktorý urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, pričom bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno v tomto smere nesie veriteľ (žalobca). Preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa nie je podmienkou odporovateľnosti v prípade, ak dlžník realizoval právny úkon s osobami jemu blízkymi (§ 116 a § 117 Obč. zák.), alebo v prospech týchto osôb. V takomto prípade sa existencia ukracujúceho úmyslu dlžníka predpokladá ex lege a skutočný úmysel dlžníka pre procesný úspech žalujúceho veriteľa nie je podstatný. Rozhodujúcou skutočnosťou je ukrátenie veriteľa, teda objektívny stav, ktorý svoje právne následky neodvodzuje od subjektívneho motívu (ukracujúceho úmyslu) dlžníka. V takomto prípade zákonu blízkych osôb dlžníka konštruje vyvrátenú domnienku, že úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa poznali; je preto na týchto osobách (ak chcú účinne zabrániť podanej odporovacej žalobe), aby v konaní preukázali, že úmysel dlžníka v čase uskutočnenia ukracujúceho právneho úkonu nemohli poznať ani pri vynaložení náležitej starostlivosti. K účinnému vyvráteniu tejto zákonnej domnienky (v záujme vlastného procesného úspechu) je preto nevyhnutné jednak tvrdenie žalovanej blízkej osoby dlžníka, že dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať, ale najmä preukázanie (splnenie dôkaznej povinnosti) konkrétnych úkonov vynaloženia náležitej starostlivosti. Za týmto účelom musí žalovaná blízka osoba hodnoverným spôsobom v konaní preukázať, že v súvislosti s odporovaným právnym úkonom vynaložila takú relevantnú činnosť, aby ukracujúci úmysel z výsledkov tejto činnosti rozpozнала, alebo sa o ňom mohla aspoň dozvedieť.

24. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná sa ešte pred súdom prvej inštancie bránila argumentačne stručnou obranou. Najskôr vo vyjadrení k podanej žalobe zo dňa 6.11.2008 uviedla len to, že neexistuje splatná vymáhateľná pohľadávka, neskôr vo vyjadrení z 19.1.2009, totožným aj potom s obsahom vyjadrenia na č.l. 197, uviedla, že len to, že ona s manželom o ničom nevedela. Na kúpu domu si vzali z M. úver, ktorý splácajú a splácať budú. Jej otec z dôvodu, že oni zobrali na dom úver dal „prepísať“ dom darovacou zmluvou na ňu. Tak, ako je uvedené vyššie, v štádiu odvolacieho konania už po realizovanej výzve odvolacieho súdu popísala stav, ktorý bol v domácnosti, v ktorej žila spoločne s matkou aj tým, že v čase, keď mal sa realizovať predmetný prevod odporovaný žalobcom, boli vzťahy v rodine medzi jej rodičmi narušené, nebola tam dostatočná komunikatívnosť a že na existenciu úmyslu ukrátiť veriteľa v čase uzavretia darovacej zmluvy nejestvovali žiadne indície, pretože až po 25.9.2007 sa mohla ona dozvedieť o ukracujúcom úmysle. Vtedy totiž bolo vznesené obvinenie proti jej matke. Takéto jej tvrdenia odporujú jej ďalším vyjadreniam, ktoré mali by byť založené na komunikácii s matkou o možnosti posielania nemalej sumy peňazí v pravidelných mesačných platbách z účtu žalobcu na účet jej manžela.

25. Pre možnosť odporovateľnosti právneho úkonu je dôležitým to, kedy vznikol nárok žalobcu voči dlžníčke - matke žalovanej. Bez akýchkoľvek pochybností takýto nárok veriteľa vznikol nie až začatím trestného stíhania, či vznesením obvinenia alebo odsúdením matky žalovanej trestným rozsudkom súdu. Z obsahu spisu vyplýva už uznanie dlhou L. B. z 3.8.2014, v ktorom sa zaviazala zaplatiť vyčíslený dlh najneskôr do 31.7.2005. 18.8.2004 L. B. realizovala úhradu časti dlhu vo výške 50.000,- Sk na účet žalobcu.

26. Pohľadávka žalobcu proti matke žalovanej bola prisúdená právoplatným rozhodnutím v trestnom konaní. Zo správ od exekútorského úradu je nepochybné, akým spôsobom a v akých možnostiach exekútorského úradu je vymáhanie predmetnej nemalej pohľadávky.

27. Pre vec nie je rozhodujúcim, akým spôsobom bola nadobúdaná nehnuteľnosť do vlastníctva rodičov žalovanej. Ak sa žalovaná bránila tým, že zaplatili kúpnu cenu ona s manželom, nijakým skutkovým zdôvodnením žalovaná neobjasnila súdu, aký právny vzťah tým ona a jej manžel založili s jej rodičmi. Ani na otázku odvolacieho súdu nebola daná odpoveď, či išlo o pôžičku, alebo aký iný obsah právneho vzťahu prípadnou platbou kúpnej ceny za kupujúcich bol tým založený.

28. Relevantným pre túto vec je to, že v rámci odporovacieho právneho úkonu vystupovali ako prevodcovia obaja rodičia žalovanej, z ktorých jeden bol preukázateľne dlžníkom žalobcu.

29. Právna prax vychádza z toho, že pojem „dlžník“ použitý v ustanovení § 42a Občianskeho zákonníka nemožno vykladať - najmä so zreteľom k účelu odporovacej žaloby - v rovnakom zmysle, v akom je použitý pri úprave záväzkového práva obsiahnutej v časti 8 Občianskeho zákonníka. Uvedený pojem nemožno posudzovať len podľa významu použitého slova, ale najmä za použitia pravidiel logického a systematického výkladu. Ak hovorí zákon pri úprave záväzkového práva o dlžníkovi, je z kontextu v akom tento pojem používa nepochybné, že ma na mysli len osobu, ktorá je povinná splniť záväzok. Z obsahu a zmyslu ustanovenia § 42a Občianskeho zákonníka je však zrejmé, že v ňom uvedený pojem dlžník zahŕňa nielen toho, kto je zaviazaný splniť záväzok (dlh), ale tiež aj jeho manžela, a to za predpokladu, že veriteľ má právo na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky zo spoločného majetku dlžníka a jeho manžela, prípadne z majetku, ktorý manžel dlžníka nadobudol na základe zmluvy o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva do svojho výlučného vlastníctva (pozri rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica 16Co/989/2015, alebo aj rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 21Cdo/1374/2016).

30. V predmetnej veci je určujúcim, že bez akýchkoľvek pochybností má žalobca proti matke žalovanej (darkyni z odporovanej darovacej zmluvy) pohľadávku, ktorá je vymáhateľná a právny úkon, ktorým bol zmenšený majetok dlžníčky a bol realizovaný po tom, keď už existovala pohľadávka žalobcu proti dlžníčke - matke žalovanej.

31. Ako už bolo uvedené vyššie zákon ukladá blízkym osobám dlžníka povinnosť vynaloženia náležitej starostlivosti smerujúcej k rozpoznaní úmyslu dlžníka odporovaným úkonom ukrátiť veriteľa. Odvolací súd je toho názoru, že konanie žalovanej v súvislosti s uzatváraním odporovanej darovacej zmluvy nesvedčí jej snahe zistiť, či dozvedieť sa o úmysle matky (dlžníčky) ukrátiť veriteľa. Žalovaná ani po výzve odvolacieho súdu, s poukazom na judikované závery v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, nepreukázala, že by v tejto súvislosti vyvinula takú relevantnú činnosť z výsledkov, ktorej by mohla ukracujúci úmysel matky rozpoznať, alebo sa o ňom aspoň dozvedieť. Navyše žalovaná v konaní neobjasnila náležitým spôsobom ani tie skutočnosti, ktoré by mohli svedčiť jej poznaniu o minulosti matky súvisiacej s jej trestnou činnosťou, za ktorú bola odsúdená a ani náležitým spôsobom neujasnila si to, z akého zdroja matka pravidelne mesačne po dobu dvoch rokov posielala na účet jej manžela finančné prostriedky.

32. Odvolací súd je toho názoru, že z hľadiska posúdenia požiadavky vynaloženia náležitej starostlivosti zo strany žalovanej ako osoby blízkej dlžníčke, nemôže obstať jej obrana s poukazom na nedostatočné, či nedobré vzájomné vzťahy v rodine, odporujúca si zároveň aj v tom, že po komunikácii s matkou jej umožnila posielat' peniaze na účet jej manžela, ale ani na tom, že nemohla ani len zistiť úmysel dlžníčky ukrátiť veriteľa v čase uzatvárania odporovateľného právneho úkonu. Žalovaná ani len neuviedla, či u matky overovala jej majetkové pomery súvisiace s jej predchádzajúcou činnosťou u žalobcu, alebo jej záväzky súvisiace s prípadnou touto činnosťou. Vyššie uvedený obsah jej obrany by pri jej akceptácii viedol k tomu, že inštitút odporovateľnosti právnych úkonov v prípade blízkych osôb by stratil na význame. Na ubránenie sa odporovateľnosti preto musí blízka osoba preukázať vyvinutie takej činnosti (aktivity), pri ktorej mala náležitú snahu zistiť, či prevádzajúci nemá veriteľa, a či uvedeným úkonom sa ho nesnažil ukrátiť. Ak žalovaná v súvislosti s predmetnou darovacou zmluvou v konaní nepreukázala, že vo vzťahu k úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa postupovala s náležitou starostlivosťou, nemožno jej obrane v konaní priznať takú relevanciu, ktorá by viedla k zamietnutiu žaloby.

33. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce správne určenú nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie pri právnom posúdení zisteného skutkového stavu citovanú právnu normu nesprávne vyložil. Pre vec nie je relevantným to, či na zaplatenie kúpnej ceny rodičom poskytli finančné prostriedky žalovaná a jej manžel. V konaní nie je predmetom posúdenia kúpna zmluva, ktorou nadobúdali nehnuteľnosť do vlastníctva rodičia žalovanej, ale posúdenie právnej účinnosti následného bezodplatného prevodu nehnuteľnosti dlžníčkou do vlastníctva žalovanej. Právne úkony týkajúce sa prevodov nehnuteľnosti majú zákonom žiadanú písomnú formu. Žiadna zo sporových strán v konaní nevzniesla námietku proti tomu, že by bola nezhoda v zmluvách zapísanej a skutočnej vôle účastníkov týchto právnych úkonov. Žalovaná pritom neobjasnila, aký právny vzťah bol založený medzi ňou a jej manželom na strane jednej a jej rodičmi na strane druhej pre prípad poskytnutia prostriedkov na úhradu kúpnej ceny. Dom bol každopádne následne prevádzaný do jej vlastníctva bezodplatne.

34. Odvolací súd je toho názoru, že aj z výsledkov vykonaného dokazovania je daný dôvod pre zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože súd prvej inštancie z dôkazov, ktoré vykonal nevyvodil správny právny záver. Pri aplikácii ustanovenia § 388 CSP preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobnému návrhu na určenie neúčinnosti právneho úkonu vyhovel.

35. Podľa § 396 ods. 2 CSP odvolací súd, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

36. Žalobca bol v konaní úspešný. Pri aplikácii z § 255 ods. 1 CSP mu preto odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydal vyšší súdny úradník.

37. Uvedené rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov a § 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).